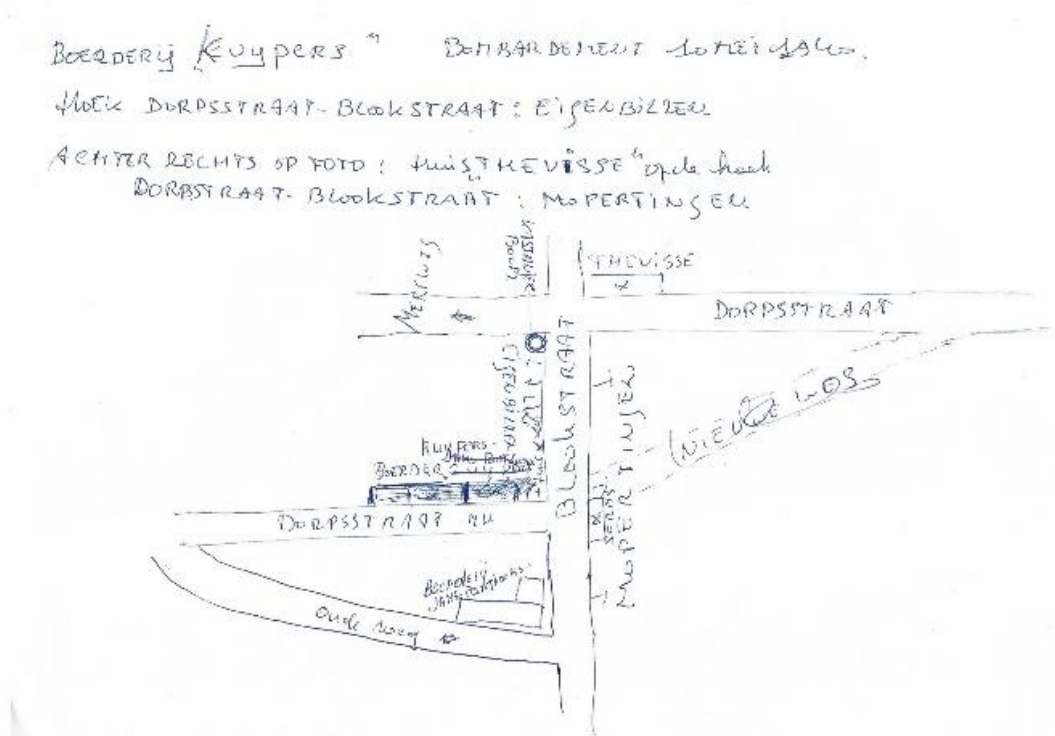

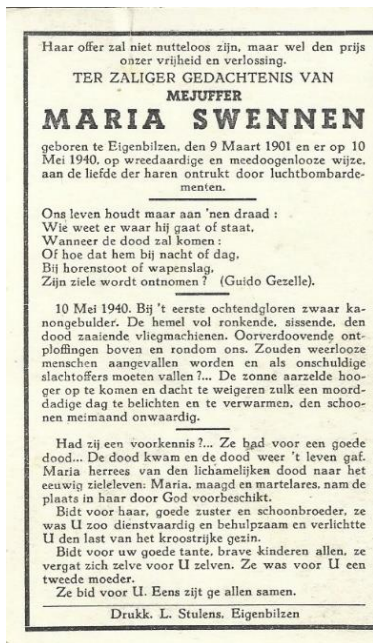
OORLOGSBOMMEN IN EIGENBILZEN

Op 10 mei 1940 brak de oorlog uit.

Op de eerste dag van de oorlog, 10 mei 1940 vielen de bommen op de boerderij Kuypers, gelegen op de hoek van de Dorpsstraat en de scheiding met Mopertingen, de Blookstraat.

De boerderij werd direct tot een totaal vernielde ruïne herschapen.

Ingevolge dit
luchtbombardement 's
morgens in het
ochtendgloren verloor de
39 jarige Maria Swennen
het leven.

De kerk, het kerkhof, vele grafstenen en gans de gemeente werden met bommen bestookt.

Door het luchtbombardement werden de ruiten van de kerk stuk geslagen.

Het koor, de dwarsbeuk, de middenbeuk en de zijbeuken waren bezaaid met stukken van leien, glas en brokstenen van de muren en pilaren.

Het kan als een mirakel
aangezien worden, dat de
drie marmereen altaren, het
zegekrus en de
biechtstoelen bijna
ongeschonden bleven.

Ook de 13de en 14de statie van de kruisweg waren er erg aan toe. Pastoor Thewissen was toen onze herder hij werd in 1933 hier tot pastoor benoemd. Hij was afkomstig van Houthalen en overleed hier in Eigenbilzen op 26 januari 1942. Hij werd begraven tegen de zuidermuur van de kerk.

Op het oude kerkhof viel een zware bom waardoor verschillende graven vernield werden, onder andere dit van August Van Damme, oorlogsheld uit de eerste wereldoorlog en zijn echtgenote Elisabeth Schoups.

Op de graven op het kerkhof zijn nog steeds de sporen zichtbaar in verschillende grafstenen van kogel en granaat- en scherf inslagen.

Tijdens de tweede wereldoorlog als er niet geschoten werd ging het leven in het dorp gewoon verder. Dat was zo tot het moment dat de Duitsers zich aan het terug trekken waren, dan was er weer angst.

Op 12 oktober 1944 vielen de eerste VII bommen op België. Ook de Dorpsstraat in Eigenbilzen moest eraan geloven. Bij Mathijs Geraerts-Meesters werden de boerderijen van Mathijs en Isidoor Swennen-Sals volledig vernield. Ook de omliggende huizen leden veel averij maar gelukkig was er alleen maar materiële schade.

Op 11 februari 1945 speelde de toneelgroep "Lust en Leven" in de harmoniezaal Aurora het toneelstuk "DONKERE WOLKEN". Het was een extra vierde uitvoering.

Een typische weergave van de levensgang tijdens den huidige oorlog, door Harry Christoffels.

Die dag 11 februari 1945 viel de laatste V1 of V2 bom met bestemming Antwerpen stil boven Eigenbilzen in de achtertuin van pastoor Meekers.

De bewoners van de Locht en omstreken kwamen in allerijl naar het centrum omdat zij vreesden dat de bom was ingeslagen op zaal Aurora waar het toneelstuk aan het spelen was.

Helaas kwam de bom terecht aan de pastorij. De achterliggende huizen van Arnold Collas en Pierre Meesters werden grotendeels vernield.

Het vierjarig zoontje van Pierre Meesters-Broeders verloor er het leven bij. Paul werd geboren op dinsdag 11 februari 1941 en is overleden op zondag 11 februari 1945 op zijn vierde verjaardag. Paul werd getroffen door brokstukken en bleef dood in zijn bedje. Verder werd er niemand gewond in het gezin.

Zijn ouders : Pierre Meesters geboren te Eigenbilzen op 12 mei 1913 en overleden te Hasselt op 29 september 1981 en Jeanne Broeders geboren te Hasselt op 28 mei 1914 en overleden te Spouwen op 19 november 2007.

Zij woonden in de Hanesteeg nr 8 te Eigenbilzen (nu Eikenbeekstraat 17)

Paul Meesters staat vermeld als Burgerlijk Slachtoffer op het gedenkteken op het Dorpsplein van Eigenbilzen.

De familie Meesters kon gelukkig een onderkomen vinden bij de familie Withofs in de Beekomstraat. Daar

hebben ze kunnen wonen tot hun huis weer terug was opgebouwd.

Pastoor Meekers, de opvolger van pastoor Thewissen ging na deze inval de schade bekijken en hoorde een kind roepen. Dan zag hij op een nog rechtstaande muur een kind liggen. Het kind werd bevrijd maar was gezien het gebeuren zeer angstig en had enkele schrammen maar was verder ongedeerd. Dit kind was de 9 jarige Jean Collas en werd naar burgemeester Vertessen gebracht die zelf geen kinderen had. Jean is er zijn gans leven blijven wonen. Door de ellende van het bombardement waren de omwonenden bij de familie Jans de schuilkelder in gevlucht. Iedereen bracht zijn matras mee. Het was reeds donker als vader Jans met een jongetje binnen kwam en deze neer legde naast zijn eigen zoontje Ferdy. Ferdy's verbazing was groot want dat jongetje was Ludo Collas een klasgenootje van Ferdy uit de kleuterklas. Toen de grote mensen weg waren bleven de kinderen in de kelder spelen en dat was een van de fijnste dagen van de oorlog.

